

Tinget. Kan et Udvalg ikke omarbejde dem saaledes, maa vi hellere opgive dette Arbejde i Øjeblikket, saa er Tiden ikke moden dertil endnu.

De allerfleste, ja maaske alle, ere imidlertid vel nok enige om, at nogen Lovgivning paa dette Omraade maa der til. Spørgsmaalet er blot, hvordan denne Lovgivning skal være, om man kan finde netop det, som der kan opnaas Enighed om i saa store Kredse, at der kan blive Lov derom. Der er en Mængde Steder i disse Lovforslag, hvorom der vil herske saa stærk Uenighed, at hvis vi skulde til at tage dem op her i Tinget til almindelig Forhandling, kunde vi maaske tale derom i Maaneder uden at blive færdige. Der er nogle enkelte Steder, som ere af saa principiel Natur, at det bliver nødvendigt at nævne dem og gøre det Udvalg, der nu skal have fat paa Tingene, opmærksom paa dem. Det, jeg finder, der er mest Anledning til at nævne, er da § 14. Det viser sig ogsaa, at de to ærede Medlemmer, der allerede have talt, for en stor Del have behandlet denne Paragraf. Den er saaledes affattet, at jeg betragter det som ganske udelukket, at den nogen Sinde kan blive til Lov. Der opstilles et Par Spørgsmaal, som skulle besvares, naar der skal afstemmes om, hvorvidt man vil have en Kro nedlagt eller ikke, der skal svares Ja eller Nej dertil. Men jeg forstaar ikke, at man har ført Ordet: Ja, ind her i Forslaget, thi det er ganske overflødigt. Hvis der ikke er $\frac{2}{3}$ til at stemme Nej, bliver Kroen staaende, der behøver ingen at stemme: Ja. Forholdet er endog saa meget værre, hvis det, der her staar, bliver til Lov, at vi da ville igen være inde i Miraklernes Tid, idet de døde ved Lejlighed ville staa op og deltage i det borgerlige Liv. De Mennesker, som ved Listens Affattelse optages paa den og saa dø inden Afstemningen, ville i Virkeligheden komme til at stemme for Kroens Bibeholdelse. Nu tror jeg ikke paa Mirakler, jeg tror heller ikke, at dette Forslag bliver til Lov, og der er i det hele saa meget at indvende mod denne Paragraf, at der maa gøres et meget omhyggeligt Arbejde for her at faa noget ind, der kan vække Tilfredshed ud over Landet. Den ærede sidste Taler (Meyer) fremsatte her en Tanke, som jeg kan sympatisere med, og som jeg vil haabe maa komme frem i det Udvalg, der vil blive nedsat om dette Lovforslag. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der i den Tanke,

han udtalte, kan ligge en Spire til en Paragraf, hvorom der kan opnaas Enighed.

Jeg skal i Almindelighed udtale Tilslutning til selve Tanken i Lovforslaget, og jeg haaber, at dette maa blive saaledes ændret i det kommende Udvalg, at vi ved Samlingens Slutning blandt Samlingens Resultater ogsaa have en Lovgivning paa dette Omraade.

Lange: Der er noget vist trist i, at man nu igen skal til at begynde paa en Behandling af dette Lovforslag fra Grunden af, efter at man om denne Sag i Løbet af 2 Aar har ofret saa megen Tid paa saavel Udvalgs- som Underudvalgsarbejde, som vel sjælden er blevet noget Lovforslag til Del. Det er saa meget tristere, som der af Udvalget, der i Fjor bestod af 15 Medlemmer, i Aar kun er 7 Medlemmer tilbage. Jeg tror nu ikke, som det ærede Medlem fra Nibe (Kvist), at de ere forsvundne, fordi de ikke have stillet sig villigt overfor dette Lovforslag, thi de fleste ere gaaede frivilligt. Jeg erkender, at det er meningsløst at komme ind paa de forskellige Paragraffer i denne Lov, thi til Trods for at Lovforslaget har været behandlet saa alvorligt og grundigt i de to forløbne Aar, er det ikke lykkedes at faa det iklædt en mere letfattelig og mindre omfangsrig Form. Enhver vil erkende, med hvilket Blik han end ser paa denne Lov, at den trods de dygtige Folk, som have haft med den at gøre, er skreven i den Grad indviklet, at det for en almindelig Lægmand, som ikke har megen Tid til at sætte sig ind i dette Emne, er meget vanskeligt at faa fat i de forskellige Paragraffers Mening.

Det ærede Medlem fra Nibe udtalte for lidt siden, at der nu om Stunder vistnok ikke mere var noget Menneske, som tænkte paa, at man skulde have fri Beværternæring. Jeg tror, at det ærede Medlem destoværre har Uret. Der er en stor Part her i vor Nation, som hævder den fri Beværternæring saavel som fri Næring paa alle andre Omraader og derfor ere Modstandere af Loven. Der er 4 forskellige Retninger i Bedømmelsen af dette Lovforslag. Der er for det første den Del af vort Folk, som siger: Fuldstændig Frihed paa Beværtningsvæsenets Omraade, der skal ikke være Tale om nogen Indskrænkning udover det, som blev berørt af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer). Dernæst kommer der en Del, som stiller sig fuldstændig